Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Крупської
Інв. №

Контрольный экземпляр

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX ● № 19 (2591). ВІВТОРОК, 13 ЛЮТОГО 1979 РОКУ. ● Газета виходить з 1939 року. Ціна 2 коп.

З особливим інтересом зустріли Звернення ЦК ВЛКСМ до молодих виборців комсомольці Кіровоградського МПТУ № 2 імені О. Єгорова.

На знімку: працівник міської бібліотеки імені М. Горького В. М. САЄНКО під час обговорення з учнями училища Звернення ЦК ВЛКСМ.

Фото О. ПЛУЖНИКА.

МОЛОДІ ТРУДІВНИКИ КІРОВОГРАДЩИНИ ОБГОВОРЮЮТЬ ЗВЕРНЕННЯ ЦК КПРС І ЗВЕРНЕННЯ ЦК ВЛКСМ ДО ВИБОРЦІВ.

4 БЕРЕЗНЯ — ВИБОРИ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

КАНДИДАТИ НАРОДУ

ГЕТЬМАНЕЦЬ Віталій Іванович

Віталій Іванович Гетьманець народився 1940 року в м. Кіровограді в сім'ї військовослужбовця.

1958 року після закінчення середньої школи В. І. Гетьманець за комсомольською путівкою їде на будівництво шахт Донбасу, де працює арматурником будівельного управління тресту «Красногвардійськвугілля». У 1959—1962 роках перебуває в лавах Радянської Армії.

Після звільнення в запас Віталій Іванович іде на кіровоградський орденів Жовтневої Революції і Трудового Червоного Прапора завод «Червона зірка» обрубником, нині він — формувальник ливарного цеху.

1963 року В. І. Гетьманець вступив до лав Комуністичної партії Радянського Союзу.

В. І. Гетьманець — новатор виробництва, ударник комуністичної праці. Очолювана ним бригада формувальників постійно виконує змінні норми на 130—135 процентів. Наслідуючи приклад робітників Москви і Ленінграда, вона разом з іншими передовими колективами області зобов'язалася завершити п'ятирічку до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Цей патріотичний почин, схвалений бюро обкому Компартії України, знаходить у нашій області дедалі ширшу підтримку.

За успіхи у виконанні виробничих планів та соціалістичних зобов'язань В. І. Гетьманця нагороджено орденами Леніна і Трудового Червоного Прапора, медаллю «За доблесну працю. На ознаменування 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна».

В. І. Гетьманець був делегатом XXIV з'їзду КПРС, його обрали депутатом Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання. Він — член бюро Кіровоградського міськкому Компартії України.

Виборці Кіровоградського виборчого округу № 478 по виборах до Ради Союзу Верховної Ради СРСР висунули Віталія Івановича Гетьманця кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР десятого скликання.

Окружна виборча комісія Кіровоградського виборчого округу № 478 зареєструвала тов. Гетьманця Віталія Івановича кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР десятого скликання.

КОБИЛЬЧАК Михайло Митрофанович

Михайло Митрофанович Кобильчак народився 1918 року в селі Чемерполі Гайворонського району Кіровоградської області в бідній селянській сім'ї.

Трудову діяльність почав 1935 року, спершу працював керуючим справами, потім інструктором Грушківського райкому комсомолу. 1938 року його призвали до лав Радянської Армії. 1939 року вступив у члени КПРС.

У роки Великої Вітчизняної війни М. М. Кобильчак брав участь у боях проти німецько-фашистських загарбників під Москвою, на Центральному, Західному та інших фронтах.

Після демобілізації 1946 року з Радянської Армії М. М. Кобильчака обирають першим секретарем Корсунь-Шевченківського райкому ЛКСМУ Київської області, а 1948 року — секретарем Корсунь-Шевченківського райкому Компартії України.

У 1949—1951 роках М. М. Кобильчак навчався в Дніпропетровській партійній школі, а після її закінчення працював другим секретарем Вільшанського, першим секретарем Старченківського райкомів Компартії України та начальником Білоцерківського територіального виробничого колгоспно-радгоспного управління на Київщині.

1962 року М. М. Кобильчака обирають секретарем, потім другим секретарем Київського сільського обкому Компартії України, 1964 року — секретарем Київського обкому Компартії України. З квітня 1967 року М. М. Кобильчак — перший секретар Кіровоградського обкому Компартії України. Поєднуючи роботу з навчанням, він 1961 року закінчив Вищу партійну школу при ЦК КПРС, 1967-го — Українську сільськогосподарську академію.

М. М. Кобильчака нагороджено трьома орденами Леніна, трьома орденами Трудового Червоного Прапора, двома орденами Червоної Зірки, орденом Вітчизняної війни II ступеня та багатьма медалями.

1973 року Михайлові Митрофановичу Кобильчаку присвоїли звання Героя Соціалістичної Праці.

М. М. Кобильчак — кандидат у члени Центрального Комітету КПРС, член Центрального Комітету Компартії України. Він був делегатом XXII, XXIV і XXV з'їздів КПРС, XXIII, XXIV і XXV з'їздів Компартії України, його обирали депутатом Верховної Ради СРСР восьмого й дев'ятого скликань, депутатом Верховної Ради УРСР двох скликань.

Виборці Знам'янського виборчого округу № 481 по виборах до Ради Союзу Верховної Ради СРСР висунули Михайла Митрофановича Кобильчака кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР десятого скликання.

Окружна виборча комісія Знам'янського виборчого округу № 481 зареєструвала Михайла Митрофановича Кобильчака кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР десятого скликання.

ЗА ПРИКЛАДОМ ГУРТКІВЦІВ

Коли С. П. Авраменко, пропагандист політгуртка «Конституція розвинутого соціалізму» комсомольської організації ковальсько-пресового цеху заводу «Червона зірка», закінчив читати текст «Звернення Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу до всіх виборців, громадян Союзу Радянських Соціалістичних Республік», слово взяла штампувальниця Людмила Тіле:

— У Зверненні йдеться про необхідність повніше задовольняти зростаючі потреби країни в сільськогосподарській продукції. Це стосується нас безпосередньо. Адже ми причетні до виготовлення техніки для села. Отож у відповідь на заклик Комуністичної партії пропоную взяти підвищене соціалістичне зобов'язання — план першого кварталу цього року виконати до 4 березня. Особисто я зобов'язуюся здавати продукцію з першого пред'явлення, а змінну норму виробітку перевиконувати на 5 процентів.

Так почалася відверта розмова про можливості кожного і про резерви виробництва. Микола Шапосал вирахував, що йому під силу щомісяця перевиконувати норму виробітку на 25—35 процентів. Володар перехідного вимпела заводкому ЛКСМ України «Кращий по професії» Віктор Дутина зобов'язався перевиконувати виробничу норму на 30—40 процентів. Підвищені зобов'язання взяли й інші слухачі.

Комсомольсько-молодіжна бригада Миколи Луценка підтримала ініціативу гуртківців. Нині молодь готує свої трудові дарунки виборам до Верховної Ради Союзу РСР.

О. КАСЯНЕНКО.

НАША СПІЛЬНА СПРАВА

Сьогодні, коли по всій країні йде обговорення Звернення ЦК ВЛКСМ до молодих виборців, мені від імені молоді педагогічного колективу школи хочеться сказати щире спасибі Комуністичній партії і Радянському урядові за піклування про нас, учителів, за турботу про утвердження найбільш раціональної, науково обгрунтованої системи народної освіти.

Під керівництвом партії комсомол учиться сам і вчить молоде покоління по-ленінському жити і працювати, боротися за торжество комуністичних ідеалів. Комсомольці скрізь на передових рубежах. Вони всюди, де потрібні полум'яне серце, допитливість, енергія, ініціатива.

Справа виховання юних громадян Країни Рад — справа спільна: і школи, і громадськості.

Коли ми говоримо про загальну середню освіту, то це означає не тільки те, що всі юнаки і дівчата дістають знання в обсязі десятирічки. Запровадження середньої освіти — результат великих соціальних змін, що відбуваються в житті нашого суспільства.

Від матеріальної допомоги — до співдружності у вихованні підростаючого покоління. Від коротких зустрічей з кращими виробничниками міста і району — до чітко виробленої системи спільної роботи з шефами по підготовці молоді до праці. Ось які контакти між школою і виробництвом.

Наша школа підтримує тісні шефські зв'язки з місцевими підприємствами. Ми буваємо у своїх шефів, цікавимось їхньою роботою. Та й вони не забувають про нас. Часті гості школи: В. Г. Уманець — електрик спиртозаводу, делегат XXIV з'їзду Компартії України, І. А. Покотиленко — головний зоотехнік радгоспу цукрокомбінату, А. П. Рутковська — кухар однієї з міських їдалень, кавалер ордена Трудового Червоного Прапора.

Розповідаючи про трудову діяльність своїх колективів, про втілення в життя накреслень партії та уряду, ці люди допомагають громадянському становленню підростаючого покоління, формують у дітей почуття господаря своєї країни, вірність справі партії і народу.

С. ПОЛУЛЯХ,
учителька Маловисківської восьмирічної школи № 2.

УРОЖАЙ-79

ДОЛЮ БУТИ ЩЕДРІШИМ

Дружний, згуртований колектив комсомольсько-молодіжної ланки Миколи Заїченка. Минулого року з кожного гектара свого поля він зібрав по 400 центнерів цукрових буряків.

«У 1979 році бути полю щедрішим!» — вирішили молоді механізатори. І всю техніку до весняних робіт Іван Ковалюк, Андрій Бондаренко, Анатолій Силенко та їхні товариші вже підготували. Фундамент урожаю коренів закладається восени. Молоді буряководи вчасно зорали ниву, призначену під цукрові, від глибокої оранки внесли по 40 тонн органічних добрив на гектар. А коли випав сніг, подбали про затримання вологи на полі. Комсомольсько-молодіжна наприкінці зими удобрить майбутню плантацію тукамі. Тукорозкидач уже підготували до роботи.

Г. ГОРБАТЮК,
помічник бригадира тракторної бригади № 3 колгоспу імені XXII з'їзду КПРС Добровеличківського району.

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

НА ОЧАХ У РАЙКОМУ

Леонід Пашкевич, секретар комсомольської організації Новгородківського сільського профтехучилища, схилився над письмовим столом, старанно виводячи на аркуші паперу літеру за літерою. Очі стомлені, чоло зрошене потом.

— Справ невпрогорт, — сказав і зітхнув.

Леоніда, який ще зовсім недавно тримав у руках рубанок і сокиру, обрали секретарем великої (понад триста членів спілки) комсомольської організації. Хлопці прибули з різних місць області, у кожного свій характер, свої уподобання. А створювати міцний згуртований колектив необхідно без прогадання.

Що ж, це не легко, навіть для досвідчених комсомольських працівників і педагогів. Леонід же секретарює лише півтора місяця. Цього часу замало навіть для того, щоб узнати прізвища всіх своїх комсомольців. Але починати з чогось треба. В училищі не все гаразд із дисципліною. Це перше, що впало секретареві в очі. Отже, на його думку, почати слід з організації комсомольських оперативних загонів, які стежили б за поведінкою учнів як в училищі, так і поза ним. Справа хороша. Та це тільки додатковий захід. А основний? Як знайти ту основну ланку роботи, яка дала б змогу спрямувати діяльність колективу у правильне русло?

Саме про це й повинні були поговорити з новообраним секретарем первинної організації працівники райкому комсомолу, дати йому слушні поради, коротше кажучи — навчити його. Вони ж порадили тільки, як налагодити збирання членських внесків, як оформляти комсомольську документацію. Безперечно, документація повинна бути в порядку. Але ж не тільки в цьому суть виховання молоді. Оперативні загони, періодичні відвідання квартир учнів, як це практикує комсомольський комітет, — це тільки частина безлічі справ.

Тут доречно згадати, що великий педагог А. С. Макаренко великого значення надавав вихованню колективу через сам колектив. Громадсько-політична атестація комсомольців ставить ту ж мету. Адже вона сприяє підвищенню взаємної відповідальності колективу та окремих його членів, дає змогу отримувати всебічну інформацію про них, підходити до виховання молоді диференційовано, з урахуванням індивідуальних особливостей кожного.

Нині, коли почався третій етап Ленінського заліку, присвяченого 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна, кожен комсомолець зобов'язаний розповісти атестаційній комісії про свої успіхи в навчанні і праці, про свої задумки на майбутнє. Особистий комплексний план повинен бути не формальним папірцем, який неодмінно треба писати для атестаційної комісії. Кожен пункт його має йти від серця.

— Робиться щось у цьому напрямі?

Леонід Пашкевич помовчав, а потім коротко й щиро:

— Ні.

Він одержав у райкомі комсомолу бланки індивідуальних комплексних планів, але жоден комсомолець не заповнив їх. Чому?

Секретар скаржиться, що доводиться виконувати дуже багато іншої роботи. Ця кореспонденція почалася з того, що Леонід писав за столом. Ще ж саме: Характеристики на учнів для військкомату. Їх понад сто. Дивуватися стомленому вигляді Леоніда не доводиться. Справді, написати таку кількість характеристик одній людині важко, навіть якщо вона має літературний хист. Але чому одній? А комітет комсомолу училища? Могли б його активісти допомогти своєму секретареві, а потім погодити на засіданні комітету зміст характеристик. Отже, Леонід не використав іще одного засобу керівництва комсомольською організацією — опори на актив.

Ленінського заліку в Новгородківському СПТУ не проводять. Навіть не готуються до нього. Комсомольці не почувають відповідальності перед колективом. Звідси — порушення дисципліни, невисока успішність, хуліганські вчинки окремих вихованців навчального закладу. І все це — на очах райкому комсомолу. Так, саме на очах. Бо від райкому до училища зовсім близько. Хто ж першим подасть йому руку допомоги? Думається, що все ж таки — райком.

В. ШАРІЙ,
спецкор «Молодого комунара».

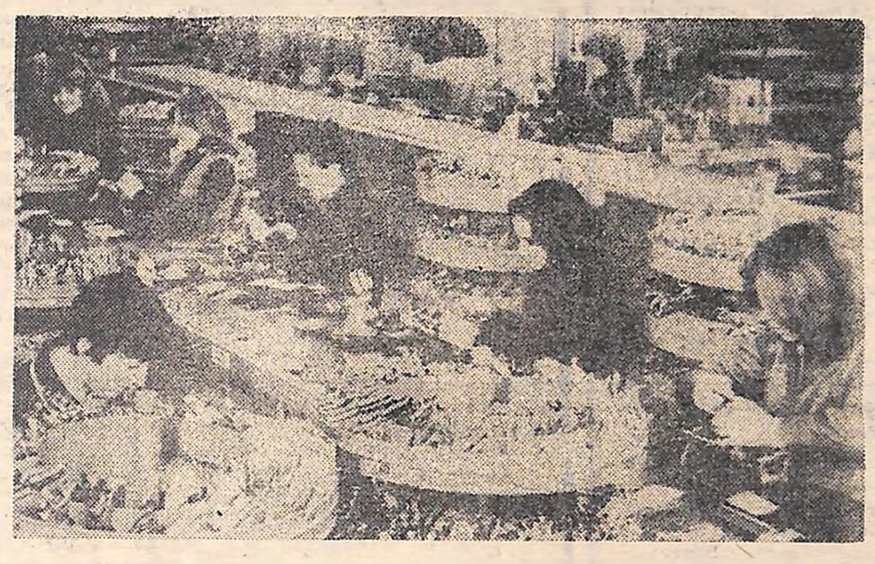

«План першого кварталу — до дня виборів у Верховну Раду СРСР!» — під таким девізом трудиться бригада ливарників кольорового лиття імені 60-річчя ЗЛКСМ заводу друкарських машинок, що її очолює Анатолій Кислий. Почин передовиків першим підтримав комсомольсько-молодіжний колектив Ірини Поркулян, члени якого складають друкуючі вузли. Бригада складальників існує лише другий рік, та вже виборола у змаганні перше місце на заводі. Продукцію колектив здає тільки високої якості.

На знімках: кращий наладчик токарних верстатів, ударник комуністичної праці Василь ПАТЛАТИЙ; бригада складальників за роботою.

Фото Л. ЛАПІНЬ.

ШКОЛА КОМСОРГА

ЯК ЗБЕРЕГТИ ЧАС

Немає, мабуть, комсомольського активіста, якого не мучила б проблема часу. Як усюди встигнути, де знайти години для незакінчених справ і свого дозвілля?

На жаль, спроби перейти до наукового планування своєї завантаженості часом кінчаються невдачею. Комсомольський працівник дає собі слово: «почати нове життя», покінчити з текучкою і перейти до НОПу. У практиці декотрих таке «умовляння» себе стало звичайною справою, яка повторюється з тією чи іншою періодичністю.

Як правило, рішення перейти до раціонального розподілу свого часу приймається в той момент, коли робочий день пролетів у хапанині і метушні, а зробити нічого з наміченого не вдалося. Недописані довідки чи звіти прихоплюються з собою для роботи вночі. Але й дома не вийшло, реалізація задуманого відкладається на понеділок, перше число, початок року... Коротше, «нове життя» кінчається першого ж початого «по-науковому» дня. Повторні невдачі приводять до висновку, що текучка — неминучість і засоби боротьби з нею існують лише теоретично.

Не можна взяти гроші в ощадній касі, не зробивши попередньо вкладу. Щоб навчитися планувати час, треба затратити частину його на аналіз існуючого стану справ. Потрібно знати, яка середня тривалість виконуваних робіт, як регулярно вони повторюються, який фактично фонд часу, що його, фонд, належить розподілити. А. К. Гастєв, автор пам'ятки «Як треба працювати», поміщеної В. І. Леніним у приймальній Раднаркому, радив: «Спочатку розкрий механізм часу, а потім реформуй. Перш ніж поліпшувати, вивчи існуюче».

Об'єкт часу — найважча частина в особистому плануванні, оскільки потрібні додаткові часові затрати на запис своїх справ. Найпростіший засіб для цього — блокнот-календар із сіткою часу, де, крім запланованих завдань, слід помічати (краще спеціальними символами) виконані роботи. Найповніше уявлення про розподіл робочого часу можна дістати з допомогою облікових карток, що дістали назву «хронокарт Гастєва». В них зліва по горизонталі перелічуються виконувані роботи, а у вертикальних графах (відповідно до кожного дня) відмічається час, що пішов на їх виконання. У правій частині хронокарти підраховуються затрати часу на певний вид роботи протягом місяця. З допомогою найпростіших підрахунків можна визначити, який процент часу йде на кожний вид роботи і яка її питома вага щодо загальних результатів.

Принципову помилку допускають ті, хто на основі хронометражу тільки одного тижня узагальнює одержані результати і приступає до реорганізації своєї діяльності. Облік і аналіз свого робочого часу рекомендується проводити систематично, в усякому разі не рідше одного разу на рік.

Усі виконувані секретарем комсомольської організації роботи можна поділити на чотири групи: 1) необхідні, тривалість яких скоротити неможливо (звичайно це виклики в райком комсомолу, наради і засідання у партійних та господарських керівників і т. п.); 2) необхідні, тривалість яких можна скоротити шляхом проведення певних заходів; 3) роботи, які можуть виконувати інші члени комітету комсомолу; 4) зайві, які можна виключити.

Вже в ході обліку часу виявляється велика кількість непотрібних дрібниць, від яких звичайно звільняються відразу. Детальний аналіз нерідко виявляє й серйозні проблеми в організації комсомольської роботи.

Проведене протягом кількох років дослідження бюджету часу комсомольських працівників ряду підприємств показало, що 28—30 процентів його йде на справи, загалом, не властиві комсомолові, на виконання завдань, що стоять перед іншими громадськими організаціями. Невміння знайти головну ланку у своїй діяльності, розумно побудувати взаємовідносини з господарськими органами і громадськими організаціями призводить до зниження авторитету комсомольських ватажків, зменшує ефективність впливу на юнаків і дівчат.

Майже двадцять процентів робочого часу у секретарів комсомольських організацій витрачається на «доводку роботи» по діловодству. Тут і заповнення протоколів, які треба оформляти безпосередньо на зборах, і багаторазове переписування різних відомостей та списків, і повторне складання звітів у вищестоящі комсомольські організації. А потрібно лише вчасно навчити і проконтролювати своїх помічників і відразу встановити в діловодстві чіткий порядок.

Є й інші типові для багатьох комсомольських активістів недоліки в організації свого робочого часу. Хронометраж і його аналіз покажуть, що існують справи поточні (щоденні чи щотижневі) і такі, які повторюються в більш тривалих циклах (щомісячні наради в райкомі комсомолу, один раз на квартал пленуми райкому і міськкому комсомолу, періодичне складання звітів, звірок і т. д.). Ці дві групи й ляжуть в основу робочих планів, будуть свого роду картою, на яку нанесено основні орієнтири розподілу часу.

В. СПЕРАНСЬКИЙ.

Атеїзм

НЕ ВІРИТИ — МАЛО...

ПРИ розмові про атеїстичну роботу з невіруючими дехто навіть дивується чи потрібно це? Скажу відразу: потрібно.

Адже науково-матеріалістичний світогляд формується шляхом постійного поглиблення атеїстичних знань — від стихійного неприйняття релігії до свідомого, науково обґрунтованого заперечення релігійного світогляду. Саме так ми прагнемо виховувати атеїстів у своїй школі.

Розрізняють три групи невіруючої молоді — переконані атеїсти, невіруючі та індиферентні. Спинимося на останній групі. Сюди зараховують переважно молодь, що стоїть на першій сходинці науково-матеріалістичного атеїстичного світогляду. З одного боку, представники цієї групи твердо заперечують існування бога і надприродних сил, з другого — нейтрально, пасивно ставляться до релігії. Вони визнають первинним навколишній світ, що розвивається за своїми законами, заперечують безсмертя душі і... іноді беруть участь у релігійних обрядах. Не з релігійних мотивів, а просто так, поступаючись наполегливості родичів чи близьких.

Значить, існує залежність між пасивним ставленням до релігії і рівнем атеїстичних знань. Звідси — незаперечний висновок — боротися проти індиферентизму треба постійно озброюючи молодь атеїстичними знаннями. Тому-то ми атеїстичне виховання школярів ведемо від першого до десятого класів. Учні поступово зміцнюють знання природничих наук, беруть участь у влаштуванні антирелігійних вечорів, усних журналів. Ось і зовсім недавно юні атеїсти провели в школі науково-атеїстичний тиждень. Цікаво, що вони зуміли повернути справу так, що в ньому взяли участь майже всі школярі. Учні старших класів писали реферати.

ПРО що ж писали юнаки і дівчата? Любителі спорту вибрали для себе актуальну на сьогодні тему — «Олімпійські ігри і релігія». Один з кращих рефератів, що його написала учениця 9 «А» класу Ольга Суржик, так і називався «Олімпійські ігри та отці церкви». А скільки цікавого взнали школярі, коли обговорювали роботу Ольги на класній годині! Люда Боркун, однокласниця Олі Суржик, захоплюється хімією. І темою реферату вона вибрала роль хімічних явищ в сблудній діяльності наставників віруючих.

Додам, що завжди чимало учнів збирається на атеїстичні вечори, коли юні хіміки, показуючи досліди, розвінчують релігійні розповіді про чудотворне перетворення, скажімо, води у вино і навпаки, добувають дим без вогню, тощо.

Олександр Блюм, Михайло Стадник, Віктор Дернов та інші школярі вправно навчилися «перетворювати» воду в молоко, робити тканину, що не боїться вогню, писати симпатичним чорнилом і творити інші «чудеса». Отак спростовувати релігійні забобони вдається набагато ефективніше, ніж одними лише розповідями. Хоча знання тут відіграють основну роль.

Пригадую читацьку конференцію по книзі Л. Тендрякова «Чудотворна», усний журнал «Рости атеїстом» бесіди «Хімія і релігія», «Мистецтво і релігія», «Художник і релігія», що проходили під час науково-атеїстичного тижня в переповненому залі. Пам'ятаю тематичний вечір «Прикмети і професія», проведений нещодавно з участю передовиків виробництва, представників різних професій. Лікар Л. І. Шейко, робітник В. С. Фатєєв навели чимало цікавих прикладів, що переконливо розвінчують релігійників, котрі використовують народні прикмети у своїх передбаченнях.

Учні молодших класів теж не стоять осторонь атеїстичної пропаганди. Четвертокласники, наприклад, здійснили інсценізацію казки «Іван та піп», провели цікаву бесіду «Звідки взялася віра в бога».

Ось так, поступово, з року в рік, з першого до десятого класу формується атеїстична свідомість школярів. Зростають вони не просто невіруючими, а переконаними атеїстами, озброєними поки що початковими, але міцними антирелігійними знаннями.

Л. ГУЖВЕНКО,
вчителька хімії середньої школи № 2 м. Знам'янки.

На лінії читач-газета

З ПОЧАТКУ РОКУ «МОЛОДИЙ КОМУНАР» ОДЕРЖАВ БЛИЗЬКО 700 ЛИСТІВ

ЛИСТ ВЕТЕРАНА

ДЕ ВИ ТЕПЕР, ЄВДОКІЄ?

ВЖЕ он скільки років минуло, а той лист, наче це було вчора, все непокоїть мене. Адже гірка доля, яка спіткала кіровоградську дівчину Дусю, схожа з недолями тисяч українських дівчат і молодиць, що опинилися на чужині.

Солдатська газета 409-ї Кіровоградсько - Братіславської ордена Богдана Хмельницького стрілецької дивізії тому листу присвятила 19 квітня 1945 року цілу сторінку під «шапкою» «Вперед, воїне-визволителю! Тебе чекають брати і сестри, які мучаться у фашистській неволі». В замітці під заголовком «Голос невільниці» газета тоді писала:

«Перед нами справжній документ — історія горя і страждань, лист однієї української дівчини. Його написала Євдокія Макаренко своїм батькам — жителям Кіровограда».

Коли наші частини наближалися до Чехословаччини, фашистські мерзотники погнали Євдокію далі, в Німеччину.

Ось він, той лист, голос невільниці:

«Здрастуйте, мої шановні батьки! Мої бідні мамуся і татусь, сестричко Женечко і всі, всі мої рідні! Вдень і вночі я плачу і нічого не можу вдіяти. Сьогодні мене поженуть далі, хтозна куди. У нас усіх відправили в Німеччину. В таборі я лишилася одна, одна радянська дівчина. Лишилась тому, що захворіла, і мені дали відстрочку. Тепер настав час, коли мене, як скотину, поженуть у Чехію або прокляту фашистську Німеччину.

Рідна мамусю! Я пила тютюн, щоб захворіти і не попасти в гітлерівську Німеччину. Намагалася втекти, але не вдалося — за мною дуже слідкують.

Якщо потраплю в Чехію, то буде надія повернутися додому. Там багато партизанів, і я втечу до них.

Мамусю! Я вже більше не можу терпіти. Дуже шкодую, що мені в Кіровограді не вдалося втекти. Якби не поїхала, то скоїли б і на місці закатували.

Та повірте мені, рідні, що краще впасти на своїй землі, ніж жити на чужині, де фашисти наших за людей не вважають.

Зараз 6 година вечора. Через якусь годину нас поженуть у рабство. Смерть мене чекає...

Прощайте, мої рідні.
Ваша знедолена ДУСЯ.
Березень 1945 року.
Братіслава».

У Братіславі у хвилини перепочинку знедолена дівчина написала цей лист і попросила місцеву жительку передати його наступаючим червоним братам.

4 квітня 1945 року війська 2-го Українського фронту штурмом оволоділи головним містом Словаччини — Братіславою. 409-а стрілецька дивізія, яка прийшла з гір Вірменії визволяти рідну сестру Україну, не раз відзначалася в боях за Кіровоградщину, за що їй присвоїли почесне найменування «Кіровоградська» і нагородили орденом Богдана Хмельницького, відзначилась і в штурмі Братіслави. За це їй дісталося ще одне почесне ім'я — вона стала Кіровоградсько-Братіславською.

Слідом за передовими частинами 409-ї, яка входила до складу сьомої гвардійської армії, у Братіславу прибула редакція дивізійної газети. Саме тоді хтось із бійців передового 684-го стрілецького полку передав літературному працівникові редакції старшому лейтенантові Олександру Гершковичу лист, про який ідеться. Так лист потрапив на сторінки газети «Боевое знамя», яку мені довелося в лихоліття війни редагувати.

При зустрічах з ветеранами мене часом питають, чи знаю я що-небудь про Дусю Макаренко. Адже тоді, тридцять п'ять років тому, воїни-кіровоградці пишалися тим, що визволили з-під ярма гітлерівців рідне місто Дусі, що саме нам удалося надрукувати листа кіровоградської дівчини на сторінках солдатської багатотиражки. Отже, нам дуже цікаво знати: як склалася доля Дусі? Чи вдалося їй повернутися додому? І де вона тепер? Як живе? Може, й сама Євдокія Макаренко відгукнеться через обласну комсомольську газету.

М. ЧЕРЕП,
підполковник у відставці, колишній редактор газети «Боевое знамя» 409-ї Кіровоградсько - Братіславської ордена Богдана Хмельницького стрілецької дивізії.

ПИЯЦТВУ — БІЙ!

ТОВАРИШУВАННЯ З «ПАЦАНАМИ»

ЦІ ПІДЛІТКИ ще не встигли окреслитись у трудовій сім'ї заводчан, як уже попали у список злісних правопорушників. А до цього їх привела хитка і вибоїста дорога «зеленого змія», з яким так недоречно і гречно подружились ще зовсім молоді робітники із фарбувально-складального цеху корпусу № 90 «Червоної зірки» А. Пащенко, А. Красний, Ю. Мельникович.

Розмова із ними на заводській раді з профілактики правопорушень була відвертою і принциповою. Власне, йшлося про робітничу гордість, трудову честь, відповідальність за себе, за вчинки, скоєні «під п'яну руку».

У тому, що хлопці, як кажуть, дійшли до ручки, переконують приклади. А. Пащенко зробив у грудні 6 прогулів, у січні — 13. Як випивоха, потрапив на облік до дитячої кімнати міліції. Вже цілий рік систематично пиячить.

Вдруге на заводській раді розглядається справа підлітка А. Красного. Раніше обіцяв що буде чистим, як сонце. А сам знову—в прогули (з 8 по 16 січня). Полюбляє оковиту. У кожну зарплату спеціально відкладає гроші. У нетверезому стані з'явився в цеху.

Під впливом своїх «дружків» виявився і підліток Ю. Мельникович. У січні в нього — 6 прогулів. За бійку зареєстрований у дитячій кімнаті міліції. Не розлучається із «зеленим змієм» Одного разу «змій» торжествував: Юрій не міг переставити ноги, щоб втрапити до своєї квартири, тож так і довелося ночувати на східцях в коридорі.

Чому, на вигляд статні, червонощокі, сильні і стрункі юнаки, так себе поводять? Чому перші юнацькі кроки в праці затьмарюють неповагою до неї?

Все це розкрилося при обговоренні їх поведінки на заводській раді. Підлітки замкнулися в колі своєї «хмільної» компанії. А вирватися з нього недостає мужності.

На запитання: «З ким товаришуєш?» А. Пащенко так і відповіз: «З пацанами». Прізвище ж майстра, який навчав його в профтехучилищі спеціальності слюсаря-складальника другого розряду, він уже забув. Твердять підлітки, що кожний з них випиває і сам, і з «товариством».

Дивує позиція батьків підлітків: невтручання. Ті роблять прогули, значаться в дитячій кімнаті міліції, пиячать, пізно вночі з'являються додому, приносячи третину зарплати, а з боку батьків ніякої реакції. І ця зустріч з підлітками, на жаль, проведена не з ініціативи батьків. Самі вони навіть не робили спроби побувати в трудових колективах, де працюють їхні діти. Окремі не знайшли часу з'явитися на прохання заводської ради.

Підлітки належать до несплілкової молоді. Невже це привід для комсомольської організації не займатися ними?

Хто лічив, скільки підлітків переступили поріг заводської брами? Одне знаємо: завод вивів у люди сотні і тисячі. Різних — і здібних, дисциплінованих, і тих, хто розпочав з невдач, тих, у кого, як кажуть, «важкий» характер.

У різні, навіть найважчі роки наша держава завжди піклувалася про молодь. Питання виховання підростаючого покоління ніколи не було знято з порядку денного. Навпаки, сьогодні йому треба надавати ще більшої уваги.

Безумовно, підлітки А. Пащенко, А. Красний, Ю. Мельникович винні. Дали обіцянку виправити свою поведінку. Час покаже, наскільки вони вірні своєму слову. Та, напевно, без батьків, наставників, майстрів, трудових колективів, у яких вони працюють, їм буде важко це зробити. Останнім же нічого було сказати для свого виправдання. А жаль...

І. КОЦАР,
голова ради з профілактики правопорушень заводу «Червона зірка».

СЛУЖБА СЕРВІСУ

КОЛИ ВСМІХАЄТЬСЯ БУФЕТНИЦЯ

Злинська «Пельменна» Маловисківського району популярна не тільки своїми смачними стравами, а й гостинністю господарів. Особливо може розсіяти поганий настрій відвідувачів промениста посмішка буфетниці, комсомолки Раїси Ярошенко. Скільки щирих і теплих відгуків за чуйне обслуговування записано в книзі пропозицій на адресу Р. Ярошенко.

На знімку: за прилавком — Раїса ЯРОШЕНКО.

Фото В. БОРОВИКА.

ПРИРОДА І ТИ

Допоможіть «срібному господарству»

Сильні морози на початку зими утворили товстий шар льоду на наших водоймах. Останнім часом його ще й притрусило снігом. Важка пора нині для водяних мешканців, особливо риб. Адже закрито доступ сонячному промінню під воду, водорості перестають виробляти кисень. Вміст кисню у воді різко зменшується, і живі організми починають задихатися. В цей період може загинути багато риби. Щоб подібного не сталося, треба стежити за станом риби, яка зимує в наших ставках, ріках, озерах, водоймищах, вчасно приходити їй на допомогу.

Величезну користь рибному господарству можуть принести рибалки-любителі, якщо кожний із них вирубає кілька ополонок розміром 30 на 30 сантиметрів та обставить їх очеретом. Активно сприяють проникненню кисню під лід очищення його від снігу, перекачування води з ополонки в ополонку з допомогою мотопомпи. Це дає можливість збагатити воду киснем і врятувати рибу від загибелі.

Непоправної шкоди рибі можуть завдати браконьєри, які по-хижацькому виловлюють її в місцях, де вона збирається, рятуючись від замору. Ось чому необхідно вести непримиренну боротьбу з браконьєрами.

Словом, ми зобов'язані допомогти нашому «срібному господарству». Діло за вами, любителі природи!

О. КУЧМА,
інспектор державної рибної інспекції.

РЕПЛІКА

ДО ОБ'ЄКТА — ПІШКИ

Я впевнений, що в майбутньому, коли буде здано завод тепловозних двигунів, біля нього будуть влаштовані зупинки, скажімо, міських автобусів № 13 і № 34. Останній, до речі, робить зупинку біля гуртожитку (розворот тролейбуса) та дріжджового заводу.

Хоч будівельники в основному молодь, але і їм далекувато діставатись від тролейбусної зупинки до будівельного об'єкта.

Цікаво, якої думки щодо цього дирекція Кіровоградського автобусного парку? Хотілось би, щоб вона врахувала наше побажання, допомогла нам до свого робочого місця добиратись нормально і вчасно.

М. ЛЕЩУК,
монтажник.

м. Кіровоград.

ЗАОЧНА СТУДІЯ „СІВАЧА"

Молодіжна літературна студія «Сівач», що діє при редакції «Молодого комунара», сьогодні гостинно розчиняє двері для всіх початкуючих поетів області, що надіслали до газети свої перші поетичні твори. Отже, студіюються вірші О. Коваленка, С. Пашковської з Гайворонського, Т. Цикалюк з Ульяновського, П. Кувалди із Знам'янського районів, Н. Максимової з Олександрії, В. Лаврова із Світловодська та інших.

Актуальна тема. Вона визначає сьогоднішній день не тільки однієї держави, народу, а й всієї планети. Вірші про мир, про заборону нейтронної зброї — це свідчення того, що молоді поети намагаються чуйно вловити пульс нашого часу. Але поспішність, легковажність із словом, призводить до того, що на світ з'являються безпомічні і наївні рядки на кшталт:

Чтоб под этим мирным
солнцем
Мог работать
крестьянин,
Для того и мир нам
нужен
И тебе, и мне, и им(?)

По-перше, якщо автор говорить в першому рядку під «мирным солнцем», то навіщо ж добавляти «для того и мир нам нужен?» По-друге, хто ж ховається за загадковим «им»?

І потім, надто вже важко читаються слова, що кінчаються на глухий приголосний і на такий же починаються наступні. Скажімо, «чтоб под...», «этим мирным» і т. д.

Щождо рими «крестьянин — им», то вона не витримує ніякої критики.

На жаль, неоковирні, недопрацьовані рядки, штампи, застарілі образи зустрічаються в доробках усіх згаданих авторів. Цитуємо: «улыбаются на еле лучезарные огни», (поетичний штамп), «Вітчизні вінок подарити із перлів її золотих» (хіба перли бувають золотими?), «був фінарь та й той погас», (а за мовою треба слідкувати!), «исчезнут эти стихотворцы, как дым, как утренний туман». (Але ж ремінісценція на рядок О. Пушкіна із вірша «К Чаадаеву» зовсім тут недоречна), «мое щастя безмежне» (прохідний рядок, який лише заважає поетичній напрузі вірша).

Звичайно, можна було б наводити приклади елементарного порушення віршованого розміру, римування тощо. Але, закінчуючи цей невеликий огляд, ми хочемо порадити нашим авторам прочитати книгу І. Сельвінського «Студия стиха» і книгу М. Рильського «Наша кровна справа».

Чекаємо від вас нових творів. Зичимо творчих успіхів!

ВІД РЕДАКЦІЇ: Якої ти думки, читачу про нашу поетичну студію? Якою ти її уявляєш? Потрібна вона чи ні?

Напиши нам. Чекаємо на твої листи-поради, листи-роздуми, листи-твори.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

ТБ

ВІВТОРОК

13 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.50 — Гімнастика. 9.15 — Концертний зал телестудії «Орля». 10.00 — Телефільм «Аркуш з альбом». По закінченні — новини. 14.30—Новини 14.50 — Док. фільми. 15.55 — «До 170-річчя з дня народження Ч. Дарвіна». «Рушійні сили еволюції». 16.25 — «Російська мова». 16.55 — К. т. Соціальний портрет колективу Кіровоградського заводу радіовиробів. Передачі 1 і 2. (К-д). 17.40 — Чемпіонат СРСР з легкої атлетики. 18.30 — «Веселі ноти». 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — Док. телефільм «Тархани». 19.10 — «Назустріч виборам до Верховної Ради СРСР». 19.25 — Дж. Россіні. «Севільський цирульник». Фільм-опера. 21.00 — «Час». 21.45 — Кубок європейських чемпіонів з хокею: «Польді» (Кладно) — «Спартак» (Москва). ЧССР. В перерві — «Сьогодні у світі».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — «Сонячний світ «Веселки». (К-д на Республіканське телебачення). 10.35 — «Кіномеридіани». 11.40—«Шкільний екран. 9 клас. Історія. 12.10 — Телефільм «Строгови». 2 серія. 13.15 — Чемпіонат СРСР з гандболу. Чоловіки. СКА (Київ)— «Целтниекс» (Рига). 15.55 — Для малят. «Срібний дзвіночок». 16.15 — Для школярів «Багряні стяги». 16.45 — «Назустріч виборам до Верховної Ради СРСР». 17.15 — Телефільм «Вятські мережива». 17.30 — «Політінформатори Донеччини». 18.00 — Мультфільми. 18.30 — «У світі музики». 19.00—«Актуальна камера». 19.30 — «325-річчю возз'єднання України з Росією присвячується». Концерт майстрів мистецтв України. (В перерві — «На добраніч, діти!». Док. фільм «Моя Батьківщина». По закінченні — новини.

СЕРЕДА

14 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.50 — Гімнастика. 9.15 — Кінсальманах для дітей «Зірочка». 10.15 — «У світі тварин». По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільми. 15.50—«Спортивний клас». 16.35 — «По музеях і виставочних залах». Народний художник СРСР Жуков. 17.05 — К. т. Соціальний портрет колективу Кіровоградського заводу радіовиробів. Передачі 3, 4, 5. (К-д). 18.35 — «День за днем». (К-д). 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Життя науки». Нарис про кандидата в депутати Верховної Ради СРСР, Генерального конструктора літаків, Героя Соціалістичної Праці, академіка Академії наук УРСР О. К. Антонова. 19.30 — «Революція наша». Пісні О. Пахмутової та І. Лученка. 19.50 — Телефільм «Майор Вихор». 1 серія. 21.00 — «Час». 21.45 — Міжнародне олімпійське «Спортлото». Випуск 3. По закінченні — «Сьогодні у світі».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — Телефільм «Строгови». 3 серія. 11.20 — Док. фільм «Солодкі гектари ямпільців». 11.40—«Шкільний екран». 8 клас. Російська література 12.05 — «Народні таланти». 12.35 — «Друзі Тьоми Откриткіна». 15.55 — Для малят. «Срібний дзвіночок» 16.15 — «Народні обранці». 16.45 — «Любителям оперної музики». 17.00 — Лялькова вистава «Морозко». 18.00 — Реклама. Оголошення. 18.50 — «Орбіти дружби». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Співає Віргіліус Норейка. 20.00 — «Червона калина». Вистава. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00—«Час». 21.45 — Продовження вистави «Червона калина». В перерві — новини. 23.05 — Чемпіонат СРСР з баскетболу. Жінки. «Сталь» (Дніпропетровськ) — «Динамо» (Київ).

ЧЕТВЕР

15 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.50 — Гімнастика. 9.15 — «Концерт артистичної молоді». 9.45 — Телефільм «Майор Вихор». 1 серія. По закінченні — новини. 14.40 — «Сонячне коло». 14.55 — Зустріч виборців Київського-Ленінського виборчого округу з кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР, членом Політбюро ЦК КПРС, першим секретарем ЦК Компартії України В. В. Щербицьким 18.00 — «Ленінський університет мільйонів». 18.30 — «Рішення XXV з'їзду КПРС — у життя». «У ініціаторів почину». Виступ головного агронома Новоукраїнського райуправління сільського господарства В. П. Бондаренка. (К-д). 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Алкоголізм». Бесіди лікаря. 19.30 — Романси П. І. Чайковського. 19.50 — Телефільм «Майор Вихор». 2 серія 21.00 — «Час». 21.45 — Концерт «Карпатські візерунки». 22.00—Інформаційна програма.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — Концерт. 11.15 — Телефільм «Строгови». 4 серія. 12.20 — Концерт патріотичної пісні. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільми. 15.40 —«Соціалістична демократія». 16.10 — Міжнародні змагання з дзю-до. 16.40— «Спортклуб». 18.00 — Музичний фільм «Усмішки Артеку». 18.30 — Док. телефільм «Київ». 19.00 — «Актуальна камера». 19.50 — «Народні мелодії». 19.45 —«Олімпійська естафета». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.45 —«Про веселе в серйозній музиці». По закінченні — «Сьогодні у світі».

ПЯТНИЦЯ

16 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.50 — Гімнастика. 9.15 — Концерт камерного оркестру Литовської РСР. 10.00 — Телефільм «Майор Вихор». 2 серія. По закінченні — новини. 13.50 — Новини. 14.50 — Док. телефільми. 15.35 — «Шахова школа». 16.05 — «Веселі старти». 16.50 — «Основи Радянської держави і права». 17.20 — Концерт. 18.05 — «День за днем». (К-д). 18.15 — К. т. Для дітей. «Пазлинські казки». К-д) 18.35 — Мультфільм. 18.45—«Сьогодні у світі». 19.00 — «Академік І. В. Курчатов». 19.30 — «Назустріч виборам до Верховної Ради СРСР». 19.40 — Телефільм «Майор Вихор». 3 серія. 21.00 — «Час». 21.45 — Концерт майстрів мистецтв. 22.30 — «Сьогодні у світі». 22.45 — Кубок світу з гірсько-лижного спорту.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — Кінопрограма. 11.10—Концерт. 11.40—«Шкільний екран». 9 клас. Фізика 12.10 — Телефільм «Строгови». 5 і 6 серії. 15.55 — «Срібний дзвіночок». 16.15 — «Сонячне коло». 17.00 — «Екран молодих». 18.00 — «Молдавські пісні». 18.10 — «Палітра». 18.30— «Російський романс». 19.00 — «Актуальна камера» 19.30 — «Трикутник». Молодіжна програма. 20.20 — «Ліричні мелодії». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.45 — Фільм «Піцондьюк». По закінченні — новини.

СУБОТА

17 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.50 — Гімнастика. 9.20 — «АБВГДейка». 9.50 — «Для вас, батьки». 10.20—Телефільм «Майор Вихор». 3 серія. 11.40 — «Більше хороших товарів». 12.10 — «Ранкова пошта». 12.40 — «Здоров'я». 13.25 — «Ради і життя». «Назустріч виборам до Верховної Ради СРСР». 13.55 — Хокей. «Динамо» (Москва) — ЦСКА. В перерві — тираж «Спортлото». 16.15 — «Веселка». III Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості. Австрія 16.50 — «Очевидне-неймовірне». 18.30— «Наш огляд». 19.15 — Концерт майстрів мистецтв Литви. 19.50 — Телефільм «Безіменна зірка». 1 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Безіменна зірка». 2 серія. 22.45 — «У танцювальних ритмах». Естрадна програма. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — Ранковий концерт. 10.45 — «Суботній репортаж». 11.15 — Співає Софія Ротару. 11.45 — «Її велика сім'я». 12.30 — «Мереживо танцю». Концерт. 13.00 — До 35-річчя розгрому фашистських військ у районі Корсуня-Шевченківського. «Велич подвигу». 14.00 — «Сембо». Лялькова вистава. 14.45 — Автографи композиторів. А. Штогаренко. 15.00 — «Концерт дружби». 16.30 — «Меблі у вашому домі». 17.25 — Концерт. 17.55 — Фільм «Є ідея». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Сонячні квартети». Телетурнір. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Музичний фільм. 22. — Спортивна програма. По закінченні — новини.

КАЛІНІНСЬКИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА БАВОВНЯНИЙ КОМБІНАТ

ЗАПРОШУЄ

одиноких чоловіків на роботу шліхтувальниками, слюсарями, електромонтерами, раклістами, учнями робітників названих професій, робітниками будівельних професій.

Строк навчання — 4—6 місяців. Місячна оплата протягом навчання — 93 крб. Середня заробітна плата робітників указаних спеціальностей — 150 — 200 крб.

Ті, що стають на роботу, повинні мати при собі паспорт, військовий квиток і трудову книжку.

На навчання приймають чоловіків віком 20—28 років. Одиноким чоловікам надають добре обладнаний гуртожиток, оплачують їм переїзд до міста Калініна.

По довідки звертатися на адресу: м. Калінін, проспект Калініна, 13, відділ кадрів.

Їхати поїздом до Москви, в Москві — з Ленінградського вокзалу до міста Калініна, а в ньому — трамваями №№ 2 і 4, автобусом № 10 чи тролейбусом № 2 до зупинки «Бульвар Ногіна».

ДИРЕКЦІЯ.

ПРИЇЗДІТЬ ДО НАС ПРАЦЮВАТИ!

Столиця Радянської Латвії — Рига. Місто розташоване на березі Ризької затоки, є великим промисловим і культурним центром Радянської Прибалтики. Воно славне революційними, бойовими й трудовими традиціями. Тут іде широке промислове й житлове будівництво.

Рига — великий морський порт. Тут розташована база рефрижераторного флоту — одне з найбільших морських підприємств Латвії. До складу бази входять потужні рибообробні плавбази, що випускають безпосередньо в морі різноманітну рибну продукцію до 80 найменувань. База має сучасні транспортні рефрижератори, які доставляють рибну продукцію із Світового океану в порти не тільки Радянського Союзу, а й Європи, Африки, Південної Америки. До складу флоту бази входять також танкери, водолії, рятувальні судна.

Флот бази постійно поповнюється новими суднами. А це, в свою чергу, вимагає збільшення кількості робочої сили. У зв'язку з цим

РИЗЬКА БАЗА РЕФРИЖЕРАТОРНОГО ФЛОТУ

ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ

матросів, котельних машиністів, мотористів, рефмашиністів, суднових дипломованих механіків, штурманів і спеціалістів по обробці риби (механіки, штурмани та спеціалісти по обробці риби — з вищою освітою).

Прийнятих на роботу прописують на суднах, забезпечують безплатним харчуванням та обмундируванням. На суднах створено умови для культурного відпочинку і навчання, є можливість учитися в заочній середній школі, в середньому спеціальному й вищому навчальних закладах без відриву від виробництва. Особи, що не мають суднової спеціальності, проходять курси на навчальному судні (строк навчання — до одного місяця).

Якщо ви бажаєте працювати у нас, то напишіть нам. Наша адреса: 226020, м. Рига-20, вул. Атлантіяс, 7, відділ кадрів. Телефон 34-25-05.

У листі просимо вказати свої професію, рік народження, освіту, партійність, ким бажаєте у нас працювати. Ми ознайомимося з вашим листом, вашою заявою і викличемо вас. Без нашого виклику просимо в Ригу не приїздити.

Пишіть нам, чекаємо.

ПАРТКОМ. АДМІНІСТРАЦІЯ РИЗЬКОЇ БАЗИ РЕФРИЖЕРАТОРНОГО ФЛОТУ.

ПЯРНУСЬКА МОРЕХІДНА ШКОЛА МІНІСТЕРСТВА МОРСЬКОГО ФЛОТУ СРСР

ПРИЙМАЄ УЧНІВ

НА 1979—1980 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА ДЕННИЙ ВІДДІЛ.

Школа готує **матросів і мотористів першого класу** для роботи на суднах торговельного флоту закордонного плавання.

Приймають осіб чоловічої статі, що закінчили службу в Радянській Армії та Військово-Морському Флоті, віком не старших 26 років, з освітою за 8—10 класів.

Строк навчання — 9,5 місяця теоретичного навчання і 2,6 місяця плавальної практики на суднах закордонного плавання.

Курсантів забезпечують обмундируванням, харчуванням і гуртожитком.

Школа розташована в курортному місті, має добре оснащені майстерні та кабінети. При ній працює консультаційний пункт загальноосвітньої заочної школи моряків, у якій учні можуть здобути середню освіту.

Випускникам школи надається право вступу до морехідного училища для набуття спеціальностей штурмана далекого плавання чи механіка. Підготовка до вступних екзаменів і складання екзаменів до морехідного училища проводиться безпосередньо в школі.

Осіб, що закінчили морехідну школу, ставлять у пароплавстві на чергу для одержання житлової площі. Плавскład забезпечують безплатним чотириразовим харчуванням. Форменне обмундирування видають зі скидкою на 50 процентів його вартості.

Приймання заяв — протягом усього року.

Початок занять з 1 червня і 1 жовтня 1979 року (за потоками).

Зарахування до школи проводиться без вступних екзаменів за конкурсом документів про освіту і характеристик-рекомендацій.

Докладніші довідки про умови прийому можна дістати у приймальній комісії школи (адреса: **203600, Естонська РСР, м. Пярну, вул. Бориса Кумма, 20).**

ДИРЕКЦІЯ.

ШАНОВНІ ДІВЧАТА!

КАЛІНІНСЬКИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА БАВОВНЯНИЙ КОМБІНАТ

ЗАПРОШУЄ ВАС

на курси по підготовці ткаль, прядильниць, [illegible]ниць, чесальниць, змішувальниць волокна, робітниць оздоблювального виробництва.

Строк навчання — 4—6 місяців.

На курси приймають дівчат віком 17 років і старших. Оплата в період навчання — 70 крб. на місяць. Після набуття кваліфікації заробіток становитиме 100—150 крб.

Вступники пред'являють особисто паспорт і трудову книжку.

Зарахованих на навчання забезпечують гуртожитком і відшкодовують їм вартість переїзду до м. Калініна.

По довідки звертатися на адресу: м. Калінін, просп. Калініна, 13, відділ кадрів.

Їхати до Москви, в Москві — з Ленінградського вокзалу до м. Калініна, а потім трамваєм № 2, автобусом № 10 чи тролейбусом № 2 до зупинки «Бульвар Ногіна».

Отже, шановні дівчата, ласкаво запрошуємо вас до нас на навчання і роботу.

ДИРЕКЦІЯ.

ЧЕРКАСЬКИЙ НАВЧАЛЬНО-КУРСОВИЙ КОМБІНАТ КОМБІНАТУ «ЧЕРКАСПРОМБУД»

ПРОВОДИТЬ НАБІР НА КУРСИ ПО ПІДГОТОВЦІ

мулярів — монтажників конструкцій,
теслярів-столярів-паркетників
столярів-верстатників,
штукатурів-малярів,
плитковиків-лицювальників-мозаїстів,
слюсарів — ремонтників будівельних машин і механізмів,
монтажників-зварників збірного залізобетону і металоконструкцій.
машиністів баштових, козлових і мостових кранів.

Строк навчання — від п'яти до шести місяців.

Приймають без екзаменів чоловіків і жінок віком 16 і більше років, з освітою за 8—10 класів.

Вступники особисто пред'являють у канцелярії комбінату паспорт, подають заяву, документ про освіту (оригінал), довідку про стан здоров'я (форма № 286) і чотири фотокартки розміром 3×4 см.

Курсантам виплачують стипендію в розмірі 75 крб. на місяць. Одиноким надають місця в гуртожитку.

Випускників забезпечують роботою в будівельних організаціях системи комбінату «Черкаспромбуд» у місті Черкасах, а також за їхнім бажанням — у містах області (Умань, Ватутіне, Сміла, Кам'янка) і селищах міського типу (Монастирище, Лисянка).

Час навчання на курсах зараховують до безперервного трудового стажу.

Початок занять на курсах — у міру комплектації груп.

ПРИМІТКА: До групи монтажників-зварників приймають лише чоловіків, а до групи кранівників — чоловіків і жінок віком 18 і більше років.

Адреса комбінату: 257004, м. Черкаси, вул. Енгельса, 245-1. Тел. 92-63-32 і 4-21-27. Їхати: автобусами — №№ 2, 4, 5, 8, тролейбусами — №№ 2, 4, 7 до зупинки «Хімселище».

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП. Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45,35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград. Газета печатается на украинском языке.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки 2.

БК 30256. Індекс 61197. Обсяг 0,5 друк. арк. Зам. № 79. Тираж 56 000.